

శ్రీ రామ శతకము

manuli paham

ఇ యాది మట్టిపూడి రాస్తాశ్వాత్థ

తాడేవల్లి శ్రీ రాములు గారిచే

రచియుంపబడి

నేషనల్ ముద్రాణాలయంబున ముద్రింపబడినది.

మచిలీపట్టణము.

1925.

వెల 0-4-0.

శ్రీ రామ శతకము.

సీ॥ శ్రీరామ శ్రీరామ శ్రీహిత హృదయేశ
 శ్రీరామ శ్రీరామ సుబాతి ॥
 శ్రీరామ శ్రీరామ మానవైత్యవిరామ
 శ్రీరామ శ్రీరామ చిత్స్వరూప ।
 శ్రీరామ శ్రీరామ నానివాహనస్య
 శ్రీరామ శ్రీరామ ధారుణేశ ।
 శ్రీరామ శ్రీరామ సురసాగరవాసి
 శ్రీరామ శ్రీరామ కేషవయన

గీ॥ రామ మోక్ష ప్రదాయక కోమలాంగి ।
 భక్తజన పాలిజాతి విశ్వప్రకాశ ।
 శరీరధార్యుని చూరివదాస్యశీల ।
 విమలగుణధామ జానకీరమణ రామ ॥

1

సీ॥ శ్రీమూచి దిగిరథ శ్రీతనాథు సుతుడనై
 మారీచ దానవు మదమహుచి,
 నాథేయ ముగింబు గాచి శతమపత్ని
 రక్షించి శివధనుర్భంగి మొసరి
 గావిచి నైదహి నిరమునుజేపట్టి
 భార్గవరాముని భంగిపరచి ।
 జనకునాజును క్షౌరవనములలోజొచ్చి
 సతి నొంగిలిన దైత్యపతినిగూల్చి ।

గీ॥ పవనపుత్ర విభీషణ ప్రముఖులకురు ।
 నభయహస్త మొసంగి యర్థాంగిగూడి ।
 పురముజేరిన సత్కృపాభరణదేవ ॥ విమలగుణ ॥

2

సీ॥ పరుషసరళములు సరిగనేరువలేదు

శబ్దమంజరినైన జదువలేదు ।

భాగవతపురాణ పఠనజేయగలేదు

భారతసారంబు జూరలేదు ।

శాస్త్రములందు వాసనయేని శూన్యంబు

వేదముల్ సదువగా విననులేదు ।

యతి గణపాసము లసలె చూడగ లేదు

లక్షణంబున మంచిశిక్ష లేదు ।

గీ॥ భక్తిగల్గుట బద్ధముల్ వాసినాడ ।

దనరు లోపములెన్నంగ దరిమెనాకు ।

దప్పలున్నను నీభక్తి తక్కువగునె । విమలగుణ ॥ 3

సీ॥ ఎవ్వని సన్నామ మెదస్మరించుచుదాటె

మహితవారాన్నిధి మారుతియును ।

నెవ్వనిహస్తమం దీశ్వరు చాపంబు

బెండుకైవడి పిండి పిండియయ్యె ।

ఎవ్వని పాదము లిట్టె పట్టినమాత్ర

పృథ్వీశుడ య్యె విభీషణుడు ।

ఎవ్వని రణభేరి చివ్వలలోనదె

త్యులకు నకాలమృత్యువుగదనరు ।

గీ॥ నెవనికరుణనుగోరిమునీదులెల్ల ।

భూరితపములగావించిముక్తిగాంతు ।

రట్టిమహితాత్ము ననఘు నిన్నాశ్రయింతు । విమల ॥ 4

సీ॥ సంగీతమున నిన్ను సంతోషపెట్టంగ

నారదుండనుగాను నీరజాక్షు ।

నీసచ్చరిత్రముల్ వాసి మెప్పునుబొంద

వాల్మీకిగాను పావనచరిత్ర ।

నీపాదకమలముల్ నిరతంబు భజియింప

బవన పుత్రుడగాను పరమపురుష ।

పిల్లను నీకిచ్చి పెండ్లి చేసెదనన్న

జనక రాజునుగాను సన్నుతాంగ ।

గీ॥ నిన్ను మెప్పించువిధమను నేర నైతి ।

భక్తి సులభుండవనివిందు భజన జేసి ।

యైన నీదయ మొందగా బూనువాడ । విమల ॥

5

సీ॥ వైనలేయుని నీదు వాహన బుగ జేసి

పన్నగంబును మంచి పాన్పుజేసి ।

యంభోధి మధ్యంబు నావాసముగ జేసి

రత్నంబులెల్ల హారములుజేసి ।

పద్మాలయను నీదు పట్టంపు సతిజేసి

వానరోత్తముని సేవకునిజేసి ।

నిన్ను జేరెడి మార్గమెన్న భక్తినిజేసి

తలపులోననజగత్ప్రయముజేసి ।

గీ॥ దుష్టజనులను శిక్షించి శిష్టజనుల ।

సింహగా నెల్లవేళల నఖిలజగము ।

తేలుచున్నట్టి శ్రీరామ మేలునీకు । విమలగుణ ॥

6

సీ॥ నే వసించెడిభూమి దేవకోసలయైన

బాలించు పతి రామభద్రుడైన ।

దివ్య పతివ్రతాతిలకము నీతమ్మ

నీరాణియైనచోనీరజాక్ష ।

యువరాజుకివలెన నవనీశు తమ్ములు

శత్రుఘ్నుభరతలక్ష్మణులునైన ।

సేనాధిపతి నీకు సేవకుండై పెద్ద

వాలంబు గల్గు పావనియయైన ।

గీ॥ నిదుములెల్లను సతుల నెన్నడుములగును ।

దుష్టచేష్టలు నామావశిష్టములగు,

దోషజాలంబు మృగత్వవృత్తోయమగును । విమల ॥

7

సీ॥ గోపకాంతలగూడి గోలజేసితివన్న

నహిరాజుపై నాట్యమాడినావు ।

పురములోగలవెన్న బొట్టబెట్టితివన్న

దుష్టాసురులనెల్ల దుగించినావు ।

అంబుజాస్యలచీర లపహరించితివన్న

నవనీపతుల గర్వ మడచినావు ।

పసులకాపరివౌచు బ్రతికినావని యన్న

సద్భక్తులకు ముక్తి సలిపినావు ॥

గీ॥ కరము వ్యభిచారి చోరుండు గలుషమతియు ।

బసులకాపరియని నిన్ను బలుక నేమి ।

యున్న మహాత్మ్యమునకేది యుత్తరంబు । విమల ॥ 8

సీ॥ సురల స్వర్గాలయచ్యుతులను గావించి

దిక్పాలవరుల బుధించివైచి ।

లోకముల్ మూడును నేకాతపత్రంబు

గానేలు బలిదైత్య గర్వమడచు ।

కొఱకు వామనుడవై కోరినదానంబు

వా డొసగుటనేర్చి వడుగుమాడ్కి ॥

మూడడుగులనేల వేడిన నీకిచ్చె

భూమిపై నాకసగునును రెండు ॥

గీ॥ పాదములమోపి మూడవపాదమునకు ।

స్థలము గోరిన బలి తన తలనుజూప ।

వాని పాతాళమున దొక్కివైచినావు । విమల ॥ 9

సీ॥ ఇంద్రాగ్నియైయున్న హేమకశిపునకు

బ్రహ్మాదనూనుండు బ్రభవమయ్యె ।

హరిభక్తి పరుడైన నాత్మజు జనకుండు

బహువిధంబులబట్టి బాధజేసె ।

బర్వతంబులనుండి పడద్రోసె నేలకు

గజయాధములు దొక్కి గనులజూచె ।

విషంబు బెట్టించె విఫలమనోరథు-డగుచు

స్తభంబున హరినిజూపు ॥

గీ॥ మనుచు గడతోడ వేగిసిన సతిభయంక ।

రాకృతిని నారసింహుడనగుచు దైత్యు ।

జూపి పుష్కలదూగించిన సారసాక్ష । విమలగుణ ॥ 10

సీ॥ వెలలేని కాసన ఫలములనేకిచ్చె

బడతి భక్తికి మోసపడకుమయ్య ।

కాసుచేయని పచ్చికటికయడుకులిచ్చె

నా కుచేలుని భక్తికాసపడకు ।

తనది కాని సుగంధమును మేసబూసెను

గుబ్బభక్తికి దెల్వి గోలుపోకు ।

స్వార్థపరుండొచ్చు సామజులరాజు

మొఱివిదానికి మోసపోకు ।

గీ॥ పరమనిష్కామ మతినాచు బ్రస్తుతింతు ॥

వెలగణింపగరాని నీపేరుజెప్పి ॥

దానపాతుగిడనో కానో తలచిచూచు విమలగుణ ॥ 11

సీ॥ ఉచితాసనంబు నీకొసగెద భక్తితో

రత్నహారంబు లర్పణముసేతు ।

నీపఠంబును దెచ్చి యాపీఠముననుచి

పూలగుత్తులతోడ బూజసేతు ।

రామనామము మంత్రారాజంబుగాజేసి

నిర్మల బుద్ధితో నిన్దలంతు ।

గోరిన కోర్కె లవ్వారిగానిచ్చెడి

దాతపు గాన నన్దయనుజూచి ।

గీ॥ పరులనాసించు నఘముకు బాలుపడక ।

కలిగినంతలో బ్రతుకును గడపునట్లు ।

వరముగైసేయు ఖ్యాతిగాబ్రదుకుదునని విమల ॥ 12

సీ॥ సంతోషమును బట్టజాలక నవ్వుడు
 నీవు గన్నులకు గాన్పించునెడల ।
 మగిడిపోయిన దుఃఖముగ్గుండ నై యుండు
 నెపుడుకన్ వినితుగో యీశయనుచు ।
 రామ చుక్కెబును నామది స్మరియించి
 సంతృప్తి మెందుదుగొంతవలకు ।
 సేమూలనుండి నీవేవేళ వత్తువోయంచు
 దిక్కుల బరికించుచుండు ।

గీ॥ సత్సదళనేత్ర నిను బాయవెలితియగును ।

నీవు గలిగిన నాకేమొ నిండుసుమ్ము ।

నీకు భక్తుడనుమ్ము సన్ గృహనుగనుము ॥ విమల ॥

13

సీ॥ రామ రామా యంచు వేమూడుపలికెడి

జిహ్వకెంతయు మోక్షసిద్ధియంట ।

పద పద యని గుళ్ళపజ్జకు నన్నెచ్చు

పాదంబులకు మోక్షపదవియంట ।

చూడు చూడు ముట్టంచు జూపించుచుండుని

గన్నులకును మోక్షకాంక్షయంట ।

పూజసేయుముట్టంచు బోధించి పూజించు

హస్తంబులకు మోక్షమాసయంట ।

గీ॥ ఆతతంబున స్మరియించు చేతమునకు ।

మోక్షమేసట వేజొండు ముట్టబోడు ।

ఈయనాచేతగాదు నీవేనియిమ్ము విమల ॥

14

సీ॥ రామచంద్రుడు నాకు రక్షకుండనియందు

రామచంద్రుని కృపారసముగొందు ।

రామచంద్రుని సత్కథామృతంబును గోలి

రామచంద్రునికీర్తి బ్రస్తుతింతు ।

రామచంద్రుని పాదరాజీవములవ్రాలి

రామచంద్రుని పార్థసముసేతు ।

రామచంద్ర మహాత్మ్య రాక్షసాంతక శౌరి
రామచంద్ర ఉరగరాజశయన ।

గీ॥ రామచంద్ర మామక మనోరథములిచ్చు
రామచంద్ర ధరితి నిక్షేపమిమ్ము
రామచంద్ర నీలాంబుదశ్యామ యనుచు । విమల ॥ 15

గీ॥ వాచప్రలగు నెనద్యస్యఫలావభుల్
మధురసంబులు మద్యమాంసములును ।
ధర్మసియులె కరస్పర్శనంబున మేను
పులకరించెడి ముద్దు పుప్ర్యభోగిన్లు ।
పందసియులె సర్వవసుధాతలైకాధి
పత్యంబు వహించు చాప్రలును
గుశలమిచ్చునె యెందు గుక్షింభరత్వంబు
కై నేర్పు నాల్గుముక్కలును జనితి ।

గీ॥ రామసీనామ సన్మధుద్రవమువోలె ।
భవ్య మోసప్రసన్న రూపంబుభంగి ।
సాధుజనులట్లు సత్కథాశ్రవణమట్లు విమల ॥ 16

సీ॥ ప్రత్యాషమునలేచి రామ రామాయంచు
నిన్ను సద్భక్తి ధ్యానించుచున్న ।
నుర్విదాసెనరించు సర్వకార్యంబులు
నీయంకితంబుగాజేయుచున్న ।
సుఖ దుఃఖ ములపట్ల సుంతచలింపక
నెమ్మనంబున నిన్నె నమ్మియున్న ।
స్వార్థపరుడుగాక హరిసమర్పణమంచు
దనకున్న దానిలోదాచకున్న ।

గీ॥ వాని ధన్యత జెప్పగావలెనె భువిని ।
దిరిగి జన్మములేదు ముక్తియునుగలదు ।
కరతలామలకముగ నీకరుణతోడ విమల ॥ 17

- సీ॥ ముజ్జగంబుల బేరు మోసయున్నది మందు
వెలలేదు స్వత్రగలదుమందు ।
చాచుపాముపింజలు దలకెక్కిదీమదు
శేలుకాటుకు మంచి మేలుమందు ।
కొంగర హస్త్యంబుల గోట దీసెడి మందు
చికటి వెలుతురుసేయు మందు ।
కొంగరపు నెలకె గలుగజేసెడి మందు
ఘన సముద్రములింక గలదు మందు
గీ॥ వాని వీని బేర్కొనవలయునేల ।
భవ మహావ్యాధికిదియె దివ్యమగు మందు ।
అనుచు జాటితు నీపేరు జనులువినగ । విమల ॥ 18
- సీ॥ బాల భక్తు డైన హస్తాదు గప్తముల్
దొంతలులైయున్న దొలగ జేసె ।
కౌతమహాసందు ఘన పరశాలలో
రమణిగాజేసె గుడ్డాయి నెకటి ।
శతయోజనోరు విస్తారంబుగా నున్న
వారాశి నికించె వసుధలోన ।
వనిపిపోయిన కుబ్జ బరనిమేషములోన
బంచాస్తు బాణాగ్ని పంటజేసె ।
గీ॥ నెన్ని దృష్టాంతములనేని యెచువాడ ।
పని విశేషము వెల కడు స్వల్పమగుట ।
గొనుడు మీరలటంచు నెగొప్పపేరు । విమల ॥ 19
- సీ॥ బొందితో గైలాసమొంద వాఛింపకు
డల తిరిగింకునిరీతి యగుదురేమొ ।
కుంభకర్ణనిమాష్కి గోరబోకుడు నిద్ర
చెప్ప సాధ్యముగాని చేటుగలుగు ।
హరి రూపనాశంబు నర్థింపకుడు హేమ
కశిప్రవోలెను దాన కష్టమగును ।

అసుర నాయకుఁడట్లు అమృతమడుగకుడు

నాశంబుగలుగు దురాశవలన

సీ॥ హరినిమాత ముజూపి కనకుగుండల

సఖల సౌఖ్యములును దాన కబ్బుమీకు ।

గొనుడటంచును జాత్యుచు జనులు విరగ ॥ విమల ॥ 20

సీ॥ నీ లననెన్నిమంబు నే స్మరించిన జాలు

జెన్నెక గనుగొన్న పేదనగుదు

స మేని సంధంబు నెన్ని సోకినజాలు

గమలబాధపుగాంచు కమలమగుదు

నీ దివ్యరూపంబు నే జూచినంజాలు

గలువతోనిసి జూచు కలువనగుదు

నీ యోగిభావించు నేర్పు గల్గిన జాలు

నానవచ్చిన కృషీవలుడ నగుదు

సీ॥ మోము విచ్చారు నిను గన్న ముదముతోడ

సితరులంగూడి సంతోషమెడ వహింప

నిన్ను బోలిన వారలే నీరజాక్ష ॥ విమల॥

21

సీ॥ తలనని తలపుగా నిలజిక్కె నాకొక్క

రత్నంబమూల్యమై రాముడనగ

నన్ని బేహరంబు లాచున నిదిచెల్లు

సర్వసౌఖ్యముల నుర్వి గూర్చు

తెడతలంపుల బుద్ధి జేరనీయకయుండు

నతవివర్తనమిచ్చిసాకుచుండు

నతతమారోగ్యులు సంధించునదిగాక

బాధల దొలగించి భద్రమిచ్చు

సీ॥ దేహమెడబాయువెన్న ముక్తి ఘటియించు

దీనివిడువారి పడుపాట్లు దెలిసికొంటి ।

నెపుడు విడువక దాచెద హృదయమందు ॥ విమల॥ 22

సీ॥ పాపరతులువేలు భాగవతోత్తము

- డరుదుగా నుండును నరులయందు
 నినుమెన్న నింటింట గనుపించునేకాని
 కాంచనమరుదుగా గనులయందు
 నూరూర వేయూరు భైరవస్వాములు
 సింహమరుదు మృగ శ్రేణియందు
 జల్లేడుపువ్వులు వెల్లికొల్లులుగాని
 సంపెంగలరుదు పుష్పములయందు
 గీ॥ నూరుపూరిండ్లు విడి మేడి గోరిండ్లు ।
 దోసకారుల సంఖ్యకు మోసపోక ।
 జ్ఞాని మహనీయు సందర్శనంబు గోరు ॥ విమల ॥ 23
- సీ॥ నివ్రుగుగప్పిన పండునిప్పును ముట్టిన
 మలమలనందాక మాడిపోడె
 తేనెపూసినకత్తి తియ్యననము జుట్ట
 నాలుక తునుకలై చీలిపోడె
 గోముఖవ్యాఘ్రంబు గూడ్చి సయ్యాటకు
 గోరిన నిలువెల్ల గొట్టికి తినడ
 శబ్దంబువిని కప్పసంబంధియని పోవ
 కప్పకూతల పాము ముప్పుగాడె
 గీ॥ పరమసాధువులైన నీ భక్తవరుల
 బట్టి బాధింపనెంచెడి పాపమతుల ।
 కెనయు దుర్గతులిట్టివంచెఱుగ తరమె ॥ విమల ॥ 24
- సీ॥ సద్భక్తులకా శరశ్చంద్రకాంతికి ముందు
 కాగడాదివ్వెలు కలుషమతులు
 భక్తులనెడి భూరి పర్వతంబులముందు
 చిలిపి గులకరాళ్ళు కలుషమతులు
 హరిదానులనియెడు సుబోనిధులముందు
 జలబిందువులు నిత్యకలుషమతులు
 భక్తులనెడి దివ్యభవనంబులకు ముందు

నెలలేని పూరిండ్లు కలుషమతులు

సీ॥ భగ్గులయెడి గజములపంక్తి ముందు ।

కరుణ గజరాని దోమలు కలుషమతులు ।

కలుషమతులు కిహారసౌఖ్యములులేవు విమల ॥ 25

సీ॥ పేమతో గొనుడుచు బిడికెడు బిచ్చంబు

బిచ్చగాండ్లకు నేను బెట్టలేదు।

అలఘు విద్యానిధులో బలువక వచ్చిన

విచ్చేయుడని నారా చిత్రంబు

అజలపాప బుల హరియించు దివ్యహా

పుణ్య తీర్థములకుబోవలేదు।

మహానీయు లేమన మంచిమాటలు చెప్ప

దనివితీరగ విను మనసు లేదు।

॥గీ భూమిలోపల వ్యవహారములను జక్క।

బెట్ట నామర్మమును చెల్వ వట్టనున్న।

యెందు గొఱగాని వాడ నన్నేలుకొనుమువిమల॥ 26

సీ॥ కొసర సాధాన గోరి యాయకయున్న

దిట్టబాహ్మణులట్లుదిట్టబోను।

అమ్మ అమ్మోలని యటచి ఫలములేక

గొణగు భిక్షకులట్లుగొణగుబోను।

ఎలా వెళ్ళినదాని సంతృప్తిపడని య

త్రిటి యల్లునివోలె నేడ్వబోను ।

న్నది నంకాయ కొసరె గుమ్మడికాయ

యనునట్లు నేబేరమాడబోను।

సీ॥ నామభక్తికి నుచిత సన్మాన మిమ్ము।

చేసికొను పుణ్యమునకు మించిన ఫలమ్ము।

గలుగు నది కూడ గప్టమే నళిననేత్ర విమల ॥

27

సీ॥ గోదావరీ చావనోదకంబుల గుగ్గిక

మొసలి పట్టిచ్చ నంచసల భీతి।

తిరుపతివేంకటేశ్వరుని గొల్చెదనన్న

నేడు కొండలును నేనెక్కలేను

కాశిలో విశ్వేశు గాంచి వచ్చెదనన్న

మూటగట్టినముల్లె ముట్టలేను

వేదాద్రినరసింహు వీక్షింతుననియన్న

నీ భీకరాకృతియే భయ బు

గీ॥ రామునిగను కోర్కె మాత్రమే లగు ।

హృదయమున నెంతో భక్తియు నలలకు ను

గుళిలమొసగు మనాధుండ గూర్చికిరిగి । విమల ॥ 28

సీ॥ దారిద్ర్యబాధను దగులకుండగ భాగ్య

భోగంబులున్నవి యోగివద్య

ఇల బ్రజ్ఞ సూపగా దెలివియున్నది నాకు

సంతోషమిచ్చెడి సదువు కలను

వశిష్ఠుని పాదముల్ పలు గల్గియున్నవి

చుట్టాలు గలరన్ని చోట్లయును

నీకేమితక్కువ నిక్షేపముగ భూమి

మనరాద యనిన నామాటవినుము

గీ॥ హరిని గనలేని దారిద్ర్యభరము గలదు ।

తుష్టి నొందగ నీకృపాదృష్టి లేదు ।

నీవు కరుణింపకున్న నన్నియును వృధలు । విమల॥ 29

సీ॥ అపరాధముల నెన్నో యజ్ఞానవశమున

జేసినాడ మనవి చిత్త గి ఘ్న

తనయుడొనర్చిన తప్పులు జనకుండు

సైరింపకుండిన సైచువారె

కాకులొ లోకులు క్షమించి రక్షింప

నీవు గాకెవ్వరు నేర్పురయ్య

ముప్పినెత్తినబెట్టు ముత్తైదువనుగాక

విఫలుడై విశ్వస్త వేడదగునె

గీ॥ నన్ను రక్షింప గల్గిన నాధుడీవె
యనడి విశ్వాసమున నిన్నె యడుగుచుంటి
బ్రేమయాచింప పెడమోము బెట్టబోకు విమల॥ 30

సీ॥ ఒరుల వేడి యెఱుంగ నుర్వి పుట్టినదాది
నిన్ను జేరినవాడ సన్నతాంగ
ఎన్ని సంపదలున్న నన్నిటికిని ముందు
నీకృప లేకున్న లోకమందు
గెలువ జాల నటంచు దెలిసి కొంటినిగాన
యాచించు టింతయు నీచమైన
నిన్ను వేడుటయన్న నీచంబు కాదంటి
పుట్టెడాసలు మది బెట్టుకొంటి

గీ॥ నిన్ను బోలిన మహానీయు నేను వేడి
వ్యర్థుడైతిని యన్నచో వాడుకలుగు
దండిగను నీకు మున్నున్న దాతపేరు విమల॥ 31

సీ॥ సంగీతమున సద్యశంబు గాంచెదనన్న
నింపుగా మురళి వాయించినావు
వీరుండనై ఖ్యాతి వెలసెదనని యన్న
శివ ధనుర్భంగంబు జేసినావు
వేదాంతినై పెద్ద పేరు తెచ్చెదనన్న
సవ్యసాచికి బోధ సలిపినావు
ధనవంతుడను కీర్తి దనరెదననియన్న
శ్రీకాంత నిల్లలిజేసినావు

గీ॥ తుదకు వ్యభిచారి నై పెద్దనొంగ నగుచు
జగతి నుతికెక్కుదు నటన్న సర్వమునకు
మున్నె యధికారివైతి నీపున్నె మేమొ విమల॥ 32

సీ॥ నాకు గల్గినధార నాలుగు పద్మమల్

నీమీద జెప్పెద ఊమమిమ్ము
 నాపంజ్జ కొలది ద్వస్స నృధాశృతి జిత్ర
 పటములుగా వాత్రు బత్తెమిమ్ము
 నా నేర్చిన విధాన గానమొనర్చెద
 నీసచ్చరిత్రముల్ నేస్తమిమ్ము
 పాయధాశక్తి మె యేయడ్డమును లేక
 నేవజేసెదగాని జీతమిమ్ము

గీ॥ ఎపుడు నీయాజ్ఞ మెలగెద దృణమొ కణమొ
 ముట్టజెప్పుము సంతోష పెట్టకున్న
 చురుకు పుట్టదుసుమ్ము నీపరిచరులకు విమల॥

33

సీ॥ కాళీయు మర్దించి కల విషంబెల్లను
 గోకృజ్జేసితివంచు గరమువిందు
 గోశర్ధన నగంబు గోటితో పైకెత్తి
 యిదు బరిభవించుటెల్ల విందు
 వింతగా తరువుల విటచి శాలుడవయ్య
 మోక్షమిచ్చితి వంచు మున్నెవిందు
 శిశుపాల ముఖ్యుల జెండాడి లోకముల్
 రక్షించితను గాధ రహినివిందు

గీ॥ నీమహా మహిమమిల వర్ణింపదరమె
 నాకుగూడను నీదర్శనంబొసంగి
 బోవుమంచును బార్ధింతు బుణ్యపురుష విఘ్న॥ 34

సీ॥ మోక్ష మీయగ నీవు ముష్టి నెత్తగనేను
 నరయు దాతవు నీవు యాచకుడను
 బాలించు పతి వీవు పాలితుండను నేను
 చితవు నీవును నీకు సుతుడ నేను
 మరిత సంఘమునెల్ల దోలు దైవమునీవు
 గదు భక్తి మొగ్గు దాసుడను నేను

జానబాసంగెడి సద్గురుండవు నీవు

వడి నేర్చుకొనెడి శిష్యు డను నేను

గీ॥ బహువిధంబుల మనకును బాంధవంబు

కలదు గావున రక్షింపవలయు నన్ను

అతిభయంకర మీ జీవయాత్ర ధరణి విమల॥

35

సీ॥ రామ రామా నాదు పార్థభ్రమేమిరా

పిలచిన బలుమారు పలుకజేసి

పాతమా నిర్లక్ష్యభావమా పాపుల

జోలి యడేల నంచును మహాత్మ్య

గర్వమా సంపదల్ కన్ను గప్పెనె, నన్నె

స్ఫూర్తిం చెవీడంచు బరమ పురుష

అప్రయోజకుడవె యదియు దెల్పుము వేగ

వేరుగా నెవరినేవేడుకొందు

గీ॥ నారు నెలలెల్ల సాములో నాటితేజీ

మూల ముసలమ్మ బోరాటమునకు బిలచె

నీతడని నవ్వ సాధింతువేల నన్ను విమల॥

36

సీ॥ ధనవంతుడైదైన దారిద్య్ర భయమున

దగులునే నిరుపేద వగుచు గాని

కృష్ణానదీ పాత్ర త్రేతంబులకు నీరు

వలయునే శూన్య భూములకుగాని

పెద్ద దొంగల దండు భీమబలాఢ్యుండు

బెదరునే బక్కవాడదరుగాని

గాలివానకు ఘనశ్చోభరంబులు నేల

వాలునే వృక్షముల్ కూలుగాని

గీ॥ ఆతత తపస్సమాధిలో నలరు వాని

జన్మ దుఃఖములంటునే జడులగాని

భయము గొనువారి బోచుట భావ్యమగును విమల॥ 37

సీ॥ సప్తహములు జేయు సత్సంగులు గల్గి
 పౌరాణికుల పుణ్యపఠన గలిగి
 ఆశ్వుదానమొనర్చు నభ్యాసమును గల్గి
 శాస్త్రచర్చలొనర్చు సరణి గలిగి
 కోడి కూతకు మున్నె కొలని గుంగుట గల్గి
 సంధ్యవార్చెడి భేషజము గలిగి
 సకిలేశ్వరుని నామసంకీర్తనము గల్గి
 హరికథల్ వినుటయందాస గలిగి

గీ॥ ఒక్క వ్యభిచారముండిన నూడ్చదొక్కొ !
 పుణ్యమంతయు, జిరకాలముగ వెలుంగు ।
 పురమును దుపాను కడు సున్నపరచి నట్లు ।విమల॥ 38

సీ॥ కలంక న దల్పని కందర్పశాస్త్రంబు
 సన్యాసులకు బోధ సలుపువారు
 పురుషులువత్తురక వెఱపొకింతయులేక
 నడిబజారున సభల్ నడుపువారు
 మగడు బారుండైన దగదె నాకు నటంచు
 బరపూరుషులవెంట బడెడివారు
 మందుమాకులు బెట్టి మగని తొత్తునిజేసి
 స్వేచ్ఛావిహారముల్ చేయువారు

గీ॥ భక్తి లేనట్టివ్రతముల బరగువారు
 విభునిపై నపవాదముల్ వేయు వారు ।
 కటిక బారులు సర్వత్రగలరు నెకట ।విమల॥ 39

సీ॥ దేవాలయములో దేవ భజనలైన
 చక్కప్రాంగలికి హజరగువారు
 తిరనాల మూకలో జొరబడి నీతిని
 బాటింపకే స్వేచ్ఛ పరగువారు
 హరికథల్ జెప్పెడి హరిదాసుమెత్తెన

గధలోన గోలకు గడగువారు

భాగవత పురాణపఠన జేసెడి చోట

బ్రీతి మొదక వెక్కిరించువారు

గీ॥ వీరలను చూచి మెచ్చెడివారు కూడ

బుద్ధిహీనులు గాక సత్పురుషు లెట్లు

రావణాదివిశాటవిరామ రామ విమల॥

40

సీ॥ కాసు నార్జింపంగ గల్గువారలు లేరు

ఉన్నది చెరువ బ్రసన్నులంత

బలముసంపాదించ నలరువారలులేరు

ఉన్నది వృధసేయుచుదురంత

పాడితులై సభామండనులును లేరు

వృథ నాదములాడ వత్తురంత

మంచిబోధనల నాలించు వారలులేరు

బూతుల కధలకు బోదురంత

గీ॥ పరిమ నిష్ప్రయోజకులు పెక్కుమ గలారు

మంచివారలు వేళ్ళతో నెంచలేరు

కాలనూహత్యైమనవలె శూలివంద్యవిమల॥

41

సీ॥ ప్రితివానికిని తనవృద్ధి గొప్పగ జేసి

పలుకువాని కొకిరి విలువలేదు

తనముగిగుట్టును దాచకుండగ బైట

బెట్టువానికి సుతవిలువ లేదు

తన పరాధి నము నాదకు సిగ్గునులేక

శెలుపువానికి పూచివిలువలేదు

మాటమాటకి ననుమాన మొరులపైన

గలుగువానికి గోచివిలువలేదు

గీ॥ తలపులనున కీతల పలుకులను

చూచుకేసియు మర్కార నృత్తి లేక

నలయువానికి నిగ్గడనవిలువకలనువిమల॥

42

సీ॥ ఎంతజారుండైన నేనుజారుడనంచు

జెప్పగా నెంతయుసిగ్గునొందు
నమిత చోరుండైన నాత్మవృత్తినిదెల్పు
పరువునవ్వమటంచు బలుకకుండు
త్రాగుబోతైనను దారిబోవును గాని
పెదవిగదల్చుడు పదుగురందు
ఏపాడువడినట్టి యింటియందోకాని
జూదతియాటలో జొరక యుండు

గీ॥ నిందరును జాటుమాటుగా నేడ్వనేల
వారివృత్తులదోసంబువలనిగాదె
కలుషహీనున కెందునే కలతలేదు విమల॥

43

సీ॥ ఇపుడొనర్చిన పాపకృత్యంబులకు యము

డెపుడొ దండించునంచెంచ నేల
చోరవృత్తికి దానుజొరబడు నరునకు
గారాగృహ పాపి కలుగకున్నె
వేశ్య కాంతనుజూచి పెదవిచొంగను కార్పు
వానిని రోగాలుబట్టకున్నె
మద్యంబు జూదంబు మఱగిన వానికి
ధన సప్తమును దరిద్రతయు లేదె

గీ॥ ఎపటి కప్పుడె చెంపవాయిచు చుండు
జేయు దౌష్ట్యంబు వేటుగాజెప్పనేల
దండధర దండనంబుండి యుండకేమి విమల॥

44

సీ॥ అపకీర్తి పోవు నారామడ దాటియే

భ్యాతిమాత్రము తనగడపదాట
దగునుగా దుర్గంధ మరువదిమందికే
యొక్కసారిగ దూరు ముక్కులందు
బ్రసవమొక్కొక్కండు పట్టిచూచిగగాని
మేలువాసననే మెచ్చలేడు

మానవుల్ దుష్టులేకాని మంచిగాక

చేడుగు మెచ్చ రజేమిచిత్ర మరయ

సీ॥ అంకు తనమును మాయ జోరత్వ మొకటి

ధర్మని నాడు నజరిన దానిబోవు

విలువ ప్రికించు నదాని నలక బజకువిమల॥

45

సీ॥ మునాల్గు మునాల్గు లో బట్టు బుగొన్ననీ

కొక్కలోకి బేల లెక్కగాదు

అద్వైతమనునది నలరు చుండెడినకు

నాపివిత్ర బెయ్యంగవిజకాని

నామధర్మ శ్రేణి బాలించునీకునక

బరిపాలనను సేయ బరువుకాదు

సీ॥ నామధర్మ నామధర్మ లేక నాదోషముల్

లంకెడె నూర్గంబు తెలియరాదు

సీ॥ ఇదియ నను జక్కునెట్టిద జేమిఫలము

ఎందుకొగియు జేమియు నెఱుగెనుల

బుచ్చకు-శీల దిక్కు నెకన్న చెప్పెనువిమల॥

46

సీ॥ ఏనుజూచుటెనాకుంగుల్లపండువై

చెంద మానందంబు నొందగంటి

సోమాలయంబున నిముసము విశ్రాంతి

మేన శ్రీమంబెల్ల మానగంటి

నీగీతముల బాడి నిక్కల చునమును

దనివిదీటగ సముదంబుగంటి

నీచింతలోమున్ది వాచామగోచర

భవబంధములజిక్కి బడలకుంటి

సీ॥ నీకుంబరులీడుగారంటి నీవెయంటి

గరుణజూడు మటంటి నిక శరణటంటి

నన్నుగావుము నిన్నమ్మియున్నవాడవిమల॥

47

సీ॥ కష్టకార్యముల దోతురు రుచిజూపి
 తాము భద్రముగాఁదలగుచును
 రలవాఁడు నిలిమిన నాచరించుట జేసి
 పరిహసి తురు గానబడినచోట్ల
 నలుప్రేమో వచ్చునట్లు బాట్లనక్షిరి
 బాధ్యులుగారెచు బాలుగొనరు
 వారియెడల నల్లె మోసపిదపనా
 కష్టములు బులు గానరాదు

గీ॥ ఇట్టికష్టముల నచి రె నొనర్చు
 మోసముయొను నాకె తో దోసమబ్బె
 నాకునిదిమోద లితులైనన్దగ నివేదింతు॥

48

సీ॥ ఆచారములుగాన నాచరించుచును
 నతములు దానలాభముకొను
 కరుల పెద్దనుగోరి కష్టముల గతముల్
 బాడవాబది కీడుమూడవయు
 గడట భక్తి జూపి కాల బాగడవ
 బయకొను గుట్టత భద్రమన
 దానక్క పినయముల్ బూనినెర్పించు
 బహుపట్టు గుక్కులేర్పించుచు

గీ॥ ప్రతములకు బ్ర్యగీతముల్ భక్తివిషయ
 ములకు సర్వబెంగి తత్ఫలితములను
 గోరి నెఱపిన గలుపు జేకులుటనిజమనిమల॥

49

సీ॥ ఒక్కపూటయునేని చిక్కిపోయినపొట్ట
 పూర్వు కొనగలేక నేప్పువారు
 గోచియుగతిలేక గోనుపట్టాగప్పి
 కొనిమానమును నిల్పుకొనెడివారు
 రోగారులై యుడి పోగల మెపుడంచు
 విలపించి కంట నీర్విడచువారు

వసింబుల గుడిసెల వసతికూడనులేక

చెట్లనీడలయందు జేరువారు

గీ॥ దొంగిలింపగ తమవెంట మంగలములు

నూడలేనట్టి కష్ట లీ ఊణిగలరు

వారిబోషింపధనికుల వలనిగాడవిమల॥

50

సీ॥ తల్లిదండ్రులు మీరు ధర్మమీయరైబాబు

లనికడు దీనత నడుగువారు

పదిమందిలోపల భగవంతుడున్నాడు

పోషింపుడను మృదుభాషవారు

పేరునుజెప్పుదు మూరూరకాసును

దయచేయుడని వెంటదగులువారు

పిల్లలు మీరును జల్లగానుందురు

చేలమిమ్మనుచు యాచించువారు

గీ॥ కనబడినవారికెల్ల వందనమొనర్చి

కొంచెమే యిమ్మటంచు బీడించువారు

దిక్కుమాలినపక్షులై తిరుగుచుదుగ్గివిమల॥

51

సీ॥ కుక్కతోకనుబట్టి గోదావరీదగా

మేముచాలుదుమంచు మిగుకువారు

వేదాల కర్థంబు విఱచిచెప్పెదమంచు

గొప్పశాస్త్రాలు మీదగప్పువారు

దయ్యాల భూతాల దఱుముటయందుమా

ప్రజ్ఞ చూడుమటంచు పలుకువారు

అన్నసత్త్రిబుల యజ్ఞాదికమ్మల

జేయు నెపమున యాచించువారు

గీ॥ పొట్టకూటికి జనులనుమోసపుచ్చి

కపటనాటకమాడగా గలుగువార

లెందరెందఱో కలరుగావృద్ధిలోనవిమల॥

52

సీ॥ రాజ్యంబునాయది రాజ్యమునందు
 వీనువానిని జరి జోగిచేయు
 పృథ్వీనాయది పృథ్వీమండలమునందు
 పలుకువానికి శృంగభంగమును
 అధికారిసేనని యధికగర్వంబును
 వాడుకీపురిపై పదభ్రష్టుడగును
 నేనుబల్లిదుడంచు నిక్కినీలుగువాడు
 పదిమందిలో బరాభవము నొందు

గీ॥ తలవనితలంపుగా నిన్ని ధాతిలోన
 జరుగుచుండును జనులకు సర్వమునకు
 కారణమునీవ తలక్రిందుగానొనర్పవిమల॥

53

సీ॥ పృథ్వీదు రక్షింప బరుహేమకశిపుని
 చీల్చి కూర్చునినేల వాల్చినాపు
 వేదముల్ రక్షించువేళ సామకదైత్యు
 నామావశిష్టుగా నలిపినాపు
 సీతమ్మరక్షింప దైతేయనాథుల
 నుక్కరొక్కర బట్టి నెక్కినాపు
 అర్తి నొందిన సామజాధిపు రక్షింప
 మొసలిని చావగా మొత్తినాపు

గీ॥ దుష్టశిక్షణ జేయగాదొడరకున్న
 నిత్యభక్తులకిల నిల్వనీడలేదు
 చెడుగుహోయిన వెన్ను మంచియగు నెల్లవిమల॥

54

సీ॥ అంగంబాకండు పుండ్రనఖండింపక
 రక్షించునే శరీరమును వెజ్జ
 అనందమిచ్చు నేయచ్చటచ్చట ముండ్ల
 కంపతీయక తోటకాపనికిని
 అగ్ని నొందినగృహం బొర్నకయున్నచో
 కడకు మిగిలిన గేహములకు చేటు

మురుగత్తి న పుష్కారముల మంచివానిలో

వైచిన సఖలంబుపాడుగాదె

గీ॥ దుష్టమైనట్టి దానినిదుగ్గించకున్న

మంచివారలతోటి మాటికేగు

సతతవైకుంఠవాస విశ్వప్రకాశవిమల॥

55

సీ॥ వైనతేయునిజూచి వందనంబానరింతు

గృష్ఠునివాహనంబీతడనుచు

గోవారమునుజూచి గోపాలకృష్ణుండు

సాలించెమున్నంచు బ్రస్తురింతు

బర్వతంబునుగని బాలకృష్ణుండుకెం

గేలనెత్తెనటంచు గీర్తిసేతు

నాగుబామునుజూచి సాగిలబడుచుండు

మాకృష్ణునకుమంచిమంచమనుచు

గీ॥ వారి స్తోత్రంబుసేతునీ వాసమనుచు

నన్నియును నాకువందనీయములు జగతి

సఖలమందున నీశ నీవలరు కతనవిమల॥

56

సీ॥ వాయగా వాయగా పద్యముల్ కవియాను

చెక్కగా చెక్కగా శిల్పియగును

అభ్యాసవశమున నస్త్రి శస్త్రాదుల

సవ్యసాచికి మించుశక్తికలుగు

కూనురాగంబుల బూనికతో దీయ

నదృఢత గాయకుండగు ధరిత్రి

చదువంగ చదువంగ శాస్త్రపండితుడగు

సాధకంబున కత్తిసామువచ్చు

గీ॥ నన్ని సాధ్యములివి యుదాహరణములుగ

గొనుచు నిన్నది భక్తితో గొలుచునెడల

నీప్రమాతృము దర్శనమియ వొక్కొవిమల॥

57

సీ॥ గోవింద గోవింద గోవింద గోవింద

రామ రామా రామ రామ రామ

కేశవ కేశవ కేశవ కేశవ

కృష్ణ కృష్ణా కృష్ణ కృష్ణ కృష్ణ
గోపాల గోపాల గోపాల గోపాల

హరి హరి హరి హరి హరి హరి హరి

మాధవ మాధవ మాధవ మాధవ

నరసింహ నరసింహ నారసింహ

గీ॥ అచ్యుత జనార్దన ఉపేంద్ర అంబుజాక్ష

మోక్షదాయక సర్వేశ మురహరి యని

చిత్త శాంతికి స్మరణను జేసికొందు విమల॥

58

పీ॥ వేపకొమ్మకు మావిపించెలు పుట్టునే

పులిపిల్లి పిల్లికి పుట్టగలదె

నూకరం బెందు గస్తురినీయ జాలునే

బొమ్మ పాణిముకల్గి పోవగలదె

ఆకసంబున బుష్పమమర వీలున్నదే

లోకంబు మూయగా మూకుడున్నె

వేశ్యాగృహంబున వేదాంతమబ్బునే

యన్మతవాదియు సాక్షికర్తుడగునె

గీ॥ విధవ లెదురైన శుభములు వెలయగలవె

తెలుపుకాకులుగలవె ధాతీతలమున

హితముచెప్పిన దుర్మతి కెక్కగలదె విమల॥

59

సీ॥ పగఱకు వెన్నిచ్చి పరువుపెట్టినవాడు

పరకామినులవెంట బడెనువాడు

శరణన్న రక్షింపజాల కుండినవాడు

నడిగిన బిచ్చమీనట్టివాడు

పరులదప్పుల బట్ట పలుశ్రీమల్ పడువాడు

మంచిమాటల గోపించువాడు

తననీడ గనుగొని తడబడ పడువాడు

శుష్కప్రియంబుల జొచ్చువాడు

గీ॥ నాడుదాని చేతులలోన నాడువాడు

సతికి పూర్ణమా స్వేచ్ఛ నెసంగువాడు

నెందు గొఱగాని బడుగులీ పృథ్విలోన విమల॥ 60

॥సీ కూడదు గర్వంబు కోటిశ్వరున కైన

శాంతంబు వలయును తుత్రియునకు

కోపంబు కూడదు తాపసునకు నైన

ప్రజ్ఞపలుకరాదు బల్లిదునకు

మానంబు లజ్జయు మానగారాదు త్రి

లోకసుందరి కైన లోకమందు

వేదాంతికేని కువాదంబు కూడదు

పక్షపాతమువద్దు పార్థివునకు

గీ॥ తెలసికొన్నట్టివారి సత్కృతముమెందు

మెరుగు పెట్టిన బుగారు మేల్మిచాయ

శక్తి కిన్ దగు జ్ఞాన సంయుక్తులగుట విమల॥ 61

సీ॥ పుచ్చిన వంకాయ పచ్చడికినిగాదు

వెన్నెందు చెఱకు తీపికినిగాదు

ముదిరిన సారకాయి మొదలె కూరకురాదు

పండిన పొట్ల యేపనికిరాదు

వాడిన కుసుమంబు వనిత ధమ్మిలంబు

నందు గూర్చుటకు బ్రియంబుగాదు

మాగిపోయిన పండు మంచి రుచికిరాదు

జ్ఞాన మెచ్చైన జగతికికాదు

గీ॥ మిగిలిపోయిన మంచికి మగిడిరావు

ఒకటిమాత్రము రానేర్చు నుర్విలోన

పాపియేనియు భక్తి చే పావనుడగు విమల॥ 62

సీ॥ పుట్టెడు దూదిలో నెట్టులోనుక నిప్పు
 రవ్వ వాల్చిన భస్మరాశికాచె
 క్షీర భాండములోన జేర్చినచో దోస
 విత్తుపాలన్నియు వృథలుగావె
 సూరు నోములకొక్కమారు అంకెనచో
 ఫలమెల్ల గడియలో పాడుగాదె
 పథ్యంబుతినువా డపథ్యం బొనర్చిన
 రోగంబు మొదటికి లాగుగాదె

గీ॥ సజ్జనుడైన దుష్టవాసనలజేసి
 చెడును, మంచిని గడియలోచెఱచు చెడుగు
 చెడుగుమాత్రము మంచియెన్నడును గానువిమల॥ 63

సీ॥ నాడికేళ ఫలంబు భూరుహంబునకుపై
 నందక యాకసమంటి యుండు
 విషజాతులకునెల్ల వెలలేని యోషధం
 బహితతి ఫణముల నలరుచుండు
 మంచి గంధపుచెక్క మనకు కావలెనన్న
 జాటును సర్పముల్ సుట్టియుండు
 మొగలి రేకులుదెచ్చి మోదమందెదమన్న
 మూలగా దట్టమా పొదలనుండు

గీ॥ నన్ని దృగ్గోచరంబులే యైన గొనుట
 కష్టమయినట్లు సర్వత్ర గలిగియుండు
 వతుల భక్తినిగాని సిన్నందరాదువిమల॥

64

సీ॥ భూదాన గోదాన పుణ్యకార్యములను
 విప్రార్చనలు జేయవెలయు యశము
 వేద శాస్త్రార్థుల విద్యార్థులకువార
 ముల నిచ్చి పోషింప గలుగుఖ్యాతి
 సత్ముల్ గట్టించి సత్కార్యములజేయ
 బిలువకె వచ్చుగా చులఘుకీర్తి

నోరుతిరుగనట్టి పేరులు బిరుదముల్

గలిగిన దానిచే ఖ్యాతి రాదు

గీ॥ వేటుకార్యము లొనరింప సారమగునె

యవని లోభియై దాచిన నద్దిదొంగ

తస్కరించును సుతుడేని తగులబెట్టు విమల॥

65

సీ॥ హరికథల్ వినుటలో నానందమున్నది

భజనలు జేసిన ఫలముగలదు

యజ్ఞ యాగాదులందబ్బు సత్పుణ్యంబు

సపాహములను మోక్షంబుగలదు

రాముని వేష ధారణ మవనికముందు

కన్నులారగ జూడగలుగు ముక్తి

వ్రతములయొ గుపవాసంబులందున

ఘనమైన కైవల్య కాంక్షదీటు

గీ॥ పూజజేసిన కాంక్షలు పూర్తియగును

నిత్యసంస్మరణమున సన్నిధిలభించు

నఖిలమును నీనుగోష్టియే యగుటజేసి విమల॥

66

సీ॥ తులసిదళింబుతో దూగజాలక జేసె

నెనరిభక్తి భరంబు గృహమూర్తి

యముడుగొంపోయిన పాణింబులనుదెచ్చి

ఎవరిపాతివ్రత్య మిచ్చెవరికి

దైత్యునిశపియుప దానుజాలియు నోర్వ

నెవరిసాక్ష్యత్వంబు ధవునిజేర్చె

భానోదయంన బువతి కెగగుటనేర్చి

యెవనిమాహాత్మ్యంబుఱిగనిగప్పె

గీ॥ ధీరలైనపత్నివ్రతాతిలకములకు

బుట్టినిల్లయ్యె భారతభూమిమున్న

రత్నమబ్బినచోటనేరాయిగొటకె విమల॥

67

సీ॥ విద్వాంసులను గౌరవించి పెద్దలయందు
 భక్తి శ్రద్ధలుగల్గి బలముగలిగి
 గూఢచారులచేత కూళల వృత్తాంత
 ములనేర్చి దుష్టుల కలుపుదీసి
 సంగ్రామములకేగు సమయంబులకుముందు
 గృహదేవతాపూజలెలమిచేసి
 మారువేసములూని పౌరులుతముగూర్చి
 యేమిచెప్పెడివారో ఎఱుగుచుండి

గీ॥ జనుల జ్ఞేమమె మది సనుక్షణముగోరి
 ధర్మమార్గంబుదప్పక ధరణినేలు
 వారె రాజులు జయమును వారికగునువిమల॥

68

సీ॥ కలిగినదానికే కరము సంతోషగబు
 వహియింపగావలె బ్రాహ్మణుడు
 ఎంతగల్గినగాని సంతృప్తి నొందక
 కాంతీంపనలెహెచ్చు క్షత్రియుండు
 మోకాలిపై తొనుమోపక ధనముగ
 ణింప గావలెను వణిగ్వరుడు
 పాలములపాడించి ఇలనగ్గోజాతుల
 బోహరులనవలె శూద్రజాతి

గీ॥ ధర్మమప్పుడె నాల్గుపాదముల నడచు
 నెకరుతప్పిన నిందుగాలోకటిపోవు
 గడకు గలిధర్మమున కొక్కకాలు నిలచెవిమల॥

69

సీ॥ ధనము సంపాదించు మనసొకింతయులేదు
 ప్రఖ్యాతికై పాటుపడగబోను
 ముందేమొ ప్రతిఫలమొందు గొంతెమకోర్కె
 నున్నదానిని యూడ్చినున్నగాను
 పదవులనాసంప వెదకిచూచినగాను

ఇచ్చు వాడును గూడ నెందులేడు
తేలుకుట్టిన దొంగవోలె మాటికినధికారి
తన్ని నమాత్ర మూరకొనను

గీ॥ పూరుషుండెందు బోరుషపూరితుడుగ
నుండవలెగాని దాసుడై యుండతగునె
నీకుమాత్రము దాసుడై నెగడవలయు విమల॥

70

సీ॥ కాలానుకూలంబుగా వర్షములులేవు
సస్యసమృద్ధియు చాలతలుగు
ఏలువాడొకజాతి పాలితులొకజాతి
ఇరువురకును చెల్లయింతలేదు
బలహీనతయు కలదలపని వ్యాధులు
సల్పాయువును బ్రజలందుపెచ్చె
నన్యాయమభివృద్ధియయ్యె ధర్మంబెందో
అడుగంటి కానరాదయ్యె జగతి

గీ॥ చెప్పువాడును వినిదానిచేయువాడు
కానరారెందు స్వేచ్ఛయేకావలెనని
బుద్ధులకుతగిన కాలగతివచ్చె విమల॥

. 71

సీ॥ తల్లిదండ్రాదులు ధనమునిచ్చెదరంచు
నిల్లాలు సౌఖ్యంబునిచ్చుననుచు
దనయులు ముద్దాడతన్ను జేరెదరంచు
సేవకుల్ దనయాజ్ఞ సేతురనుచు
రమ్యహర్ష్యంబుల రమణీయకాంతులు
తులలేని తనఖ్యాతిదెలుపునినుచు
పరులపై తనప్రజ్ఞపర్యజేసెదనంచు
నందుకే యధికారమవనియనుచు

గీ॥ పుట్టెడాసలు మదితలపెట్టుచుండు
మృత్యుముఖమనబడునాడు సత్యముగను
గలదురాశలు నీటిలోగలసిపోవు విమల॥

72

సీ॥ నరుప్రాణంబునోడచునపుడుగోచి
 నుచోడచు గిన్నె హుంకరించు
 ఆత్మజుడొక్కండు వ్యాధిభాతిచేడన
 చేయచేడు పెక్కి పెక్కియెద్దు
 చారులు తనయూర్పుచొచ్చికుంచుచున్న
 నిశ్చయెల్ల శత్రువునునిద్రలేక
 తనయనంతరమున తనయులొస్తానిబొంద
 విల్ వాసి పెట్టెలోయుంచు

గీ॥ స్వాభిమాన మీదెంతఆప్తత్వ మెంత
 భద్రమది యెంతజాగ్రత్తపట్ల నెంత
 కార్యభరమున నీచింతగలుగ దింతవిమల॥

73

సీ॥ యమకింకరులు ప్రాణమపహరించిన వెన్న
 గొడ్డంటనటికిన గోపపడదు
 ఆత్మజుల్ సనిపోయిరనిచెవినుదిన
 కన్నీరువిడువండు ఖన్నుడగుచు
 కొంపనుదొంగలు కొల్లగొట్టిరటంచు
 జెప్పిన సుంతయోచింపబోడు
 మాయవ్యాజ్యమునందు దాయాదులేగల్పి
 కొడుకుల గొరిగిరన్ గొడవలేదు

గీ॥ మూగనోమునుబట్టిన ముగ్ధుల
 కదలకుండను బిరిచినమెదలకుండు
 ఎందుబోయెనో ఆతేరమెల్లనకటవిమల॥

74

సీ॥ ప్రాణంబులను నీడుస్వాధీనమొనరింప
 కలిమి లేములరెంటికలలేదు
 దేహమెప్పుడు నీయధీనంబుగావింప
 సుఖ దుఃఖములకింతనొరవలేదు
 స్వశరీరమును నీకువశమొనరెట్టిపట్ల
 కీర్తవకీరుల కీడులేదు

ఈమేను సీసామ్మగారాజులగుచునున్న
వ్యాపరమనడి భేదసరణిలేదు

గీ॥ అన్నియెడగును చివరకునదియె మొదల
నభ్యసించిన నేడుఅబ్బగలదు
వేరువృత్తుల చిత్తంబుజేరకుంటావమల॥

76

సీ॥ ధరణిలోదుఃఖమ్ము దలగుమంచునుజెప్ప
భావ్యంబుగాని సంపదలవిడచి
కలసాఖ్యములబాసి జలజాతుసేవింప
జెప్పగాలేక జెల్లదనిన
మొకడు సంపదలబ్ధి యుప్పొంగుచుండ వే
జొక్కడు చింతతో పొక్కుచుండు
సుఖయేని దుఃఖయే చొచ్చియుందురు వేలు
గోష్ఠిలో హరినామ గోష్ఠిలేక

గీ॥ నిరువురకు నిన్ను జేరగా దెరవులేదు
రెండు వృత్తుల విడచి నీవృత్తిజొచ్చు
బుద్ధికే గదమోక్ష సంసిద్ధియగును॥విమల॥

76

సీ॥ పరమపావనమైన వైకుంఠమారయ
నిష్కామమతులకు నెలవుగాని
కామికిగదాదుతా గామించునదిహరి
దయమాత్రమొండేది దలపరాద
ఏయాసలునులేక నీయందులేలపున్న
వనధరంబుల తెలుబాసినట్టి
ఆకసంబున గమలాపుండు నిండాదు
స్వీయదీప్తి నిబ్రవేశించురీతి

గీ॥ హరియుదోచును మానసం బుదునదియె
ముక్తి మార్గమను ముముక్షు బోధనలను
విండు సద్భక్తి వీనుల విందుగాక॥విమల॥

77

సీ॥ మనసు ప్రధానంబు మంచిచెడలకును
 మహిలోన బుట్టొందు మానవులకు
 ఆరు శత్రువులును నావరించును మేఘమాల
 నభము గప్పు లీలసతము
 వనధ రాచ్చాదనంబును బాసిననభంబు
 పగిది చిత్తము రిపువర్గమునకు
 జోటియకున్నబో శుభ్రమై వెలుగును
 హరిజూచు భాగ్యంబు నపుడెకలుగు
 గీ॥ కామియై కోర్కెడు మహాగర్వియైన
 మోహి తాత్కుండు లోభియై మూఢుడైన
 గాన డన్నిచోట్లను నీచగలిగియున్నవిమల॥

78

సీ॥ మోక్షమనగ సర్వమున కల్గు రాముండు
 కన్నుల మాత్రము గానరాడు
 పంచేంద్రియంబుల బంధించుటను సంజ
 నంబునవాని గానంగ నగుచు
 హరిదయ గల్గిన సఖలంబు గలుగుచు
 నఖలంబు హరిమయ మగుటజేసి
 భవదఃఖములు వాని భాధింపగా లేవు
 నానంద మగ్నుడై జలరుచుండు

గీ॥ పరమ నిశ్చలమతి యైన భక్తుడొందు
 తేజవెనంగంగనిత్యవర్జితు డగుచు
 తుదకు పరమాత్మ లీనమై తొలగు తనువు

79

సీ॥ పంచ భూతములను బ్రభవింపు దేహంబు
 పంచభూతములందు వజ్రులదీవు
 సేసెనర్చెడి దాని నెవరుచూచెద రంచు
 తలప నేమిటికి భూతములులేవె
 ప్రతిదినంబు విడక వర్తించు సూర్యుండు
 చంద్రుడు పనులకు సాక్షులరయ

చెప్పనేలుకొ నారి జేసినపిమ్మట

కపటియై తొప్పుమా కర్మసాక్షి

గీ॥ వారి వీరిని బేర్కొననలయునేల

సర్వమున్ జూచు సువెగా సర్వసాక్షి

అనఁగు నీకింటి కుమ్మరినల్ల నెవఁడోపుడిమల

80

సీ॥ ఇలలోన కోపియై యేమి చేయగనేర్పు

చాటుమాటుగ నాల్గుసారులుతిట్టు

కొలది బల్లినుడైన గుడ్డును ముమ్మాడు

నూతటచల్లారునాగోహంబు

వీటికి మాటికి చికాకు నొందిన

కొట్టెలు పూజు పృథవిలోన

అన్నింట నాగోహంబుచిర వ్రోజో

కొట్టెలూరుల నగుచుకోప

గీ॥ చుట్టువిస్తరించి చెక్కి మహితాత్ములగు

పలుకు మృత్తికి నీవకింబు నలుపగలుగు

స్వీతి మేలియు మున్నగా నలుప నేర్పువిమల॥

81

సీ॥ దురితముల్ గావించు దోషులు చాలక

పలువిధులుల తప్పుబదులు పడక

గోప్యము జేయగా గోరి యబద్ధులు

లాడ నొకటికి రెండుగునుగాదె

దానిచేఫలమైన దక్కునాయని యన్న

దాగునే యెందనృతంబు జగతి

తనపాట్లు నిష్ప్రయోజనముకాటయేకాక

ప్రజలలో పరిహాస పాత్రుడగుచు

గీ॥ పండును యదృష్ట మొకటియు రెండుసార్లు

బిడపనేగాని నేయడు పదుగురందు

అన్యత మాడని వారిచే యవని బ్రతుకు విమల॥

82

సీ॥ అగ్నికణంబున్న నందున సమిధలుజేర్చి
 మహాజ్వాల చేయనచ్చు
 హృదయంబునన్ భక్తి యొ యున్న యెడల దాని
 గంగిమిల్ చదివియు కిధలు వినియు
 సత్కియల్ జేసి సత్సంగత్య మొనరించి
 వృద్ధిసో నింపగా వీలుగలదు
 మొదలు భక్తియొమది పుట్టుకుండెడి వాని
 కేమి చెప్పిం దలకొరగలదు
 గీ॥ వహ్నికణమున సమిధల జ్వాలయగుచు
 గాని తడిబాగ్నిచేను
 దరవె నేమో ప్రబలింపకున్న నెను॥

43

సీ॥ ఇరుప దైవంబు నిక్రిమనేగా
 దరిజే నుఖముగా తిరిగిరా
 అగ్నిదేవుని జూచి యాదరింపడుగాని
 వెలుపెట్టమత్తు కాదు చురు
 జలము దైవంబున్న సత్య మొప్పును
 యాచును పుష్పమున్న నదిరిపో
 నగము సేరూపని నమ్మజాలనుగాని
 తలమోదుచును బ్రహ్మలగుననుచు
 గీ॥ అన్నియును నీవయనినమ్ము నట్టివాని
 కిలససాధ్యము సాధ్యము లివియటాచు
 భేదమును నె నమ్మక వెట్టియగును విమల॥

84

సీ॥ సర్వజీవులయందు సర్వాత్మకుండవై
 నీవుగల్గుదు వదినిశ్చయంబు
 పాథోధినుడువు పర్యతంబులనుడు
 వగ్నినుండువు సూర్యునందుగలవు
 మానవునందు సమాన తేజముతోడ
 వెలుగు చుండువు నీదు వెలుగు గన్న

వాని సాధ్యము వలదీయువోచు

సర్వమునిజశక్తి సమములగుట

గీ॥ చేయనేమి తలంచి చేతకాదు

అట్టి మహానియులుండగా వట్టి జపల

గుంపుతలమట పాఠము పేర్చుకొనుటామెల॥ 85

సీ॥ త డ్దేవ న బాధ తనయచా

కష్టముడైన పాదులెరిగ నెలుగుమిపును

అంబోచ నీరమాచమానము జేసె

నా మున్నులై లగకొనుము

స్మృతికి బలమిచ్చి చిత్రచిత్రముగా

కే. . . . . కే. . . . . ముప్పి

మాయగన్ము విధ్యాది బాటవేల

నొక్క నేల గొన జక్కమాను

గీ॥ కీలెరింగ నులగ కీయలయ

ముక్కుజేచ్చయు పుష్పము మూల

లేని మ . . . వాని లేదె యనుమెల॥ 86

సీ॥ పంచాస్త్ర నిర్మిత బాణాన్ని నిగ్గ

కారాగమనకముక వీరచే

పుట్టనదాదిగా గొట్టని పెడికొక్క

బుదిలేని వరాహమునకునేడ

కూర్మోశ్శమదీర్ఘ కొనుకొను

బవలెల శోమపడు పక్షివారముకులేదె

శక్తివంచన లేక సంపాదనము జేసి

మహిగూడబెట్టి చిమకునులే

గీ॥ జ్ఞానహీనములైనట్టి జంతుకోటి

వోలె మానవుడుండంగ బోలునయ్య

నిన్ను గనుగొనుపనివాని కున్నదయ్యవిమల॥ 87

సీ॥ నూనుండు పోయిన నుదతి చచ్చిననున
 సత్యమాడడు హరిశ్చంద్రవిభుడు
 శరణంబు గోరుపాపురము రక్షింపంగ
 నొడమాంసమిచ్చె సద్బుధుడుశిబియు
 నభ్యాగతిశపించియార్చి నొందిన మేని
 కండ్ దానంబరీ ఘండేయయ్యె
 సహజకుండల కవచములనే యిచ్చెను
 కపట యాచకునకు గర్జదాత

గీ॥ అట్టిధీరుల పాలించునవసరముల
 బ్రజల సౌఖ్యములెన్నగా చశముగలదె
 కానికాలము జనులకు కలిని గలిగె విమల॥

88

సీ॥ పలుమారు హరిభక్తి పరుల చెల్లినజేయ
 సలిపిన పాపముల్ సమశిషోష
 మాటిమాటికి హరిస్మరణ జేసెడుట్ల
 భక్తిజన్మించును భావమిందు
 నిప్పురవ్వనుబోలె నెమ్మదిరగులుచు
 జ్ఞానంబుకల్గించు మానవునకు
 జ్ఞానంబువృద్ధియై కడపట వైరాగ్య
 మునుపుట్టజేయు తత్పురుషునందు

గీ॥ అతులవైరాగ్యమహిమ చేనాత్మమయుని
 గన్నులారగ గనుగొనుకాంక్షదీటు
 వసుధజన్మించినందుకు ఫలమునదియె విమల॥

89

సీ॥ నిన్నుజూచుకొనని కన్నులుకన్నలే
 నెమలిపింభమున నేత్రములుగాని
 నినుపూజసేయని చెనటిహస్తంబులే
 దేహనావకు తోలుతెడ్లుగాని
 నినుపల్కగాలేనినిడుపునాలుక నాల్కె

లావైనతాటిదూలుబుగాని
నిన్నుచింతింపని నెమ్మనంబుమనంబె
పడికిమాలిన పెద్దబాడగాని

గీ॥ గుళ్ళకుఁబోలు నాళ్ళను జవేశకుల
బోలుకాదు బోలుపువలెనె
ఇట్టి కిట్టాత్తు జన్మలు వ్రుయెకానిమల॥

90

సీ॥ అంబుజోదరుడీపు అంబుజోద్భవజైన
బహ్మసీకొమరుడు బస్తుతింప
నంబుజాలయమైన నాదిలక్ష్మిజేవి
నీకుపడకదోడు నిత్యమరయ
నంబుజాపుండును నంబుజానియునీరు
నిజులజగముమాడనేత ములగు
నంబుజాపుండునంబుజపాకుండ
వంబుజమునను మహాత్వమేమి

గీ॥ నీరుపద్మము ప్రియమైన జేకొనంగ
నీవేశరణని మనుచున్ననీరజులు
కలదుభక్తాంబుజులు వేశరణగనుమువిమల॥

91

సీ॥ పద్మంబులందున పసలేదనగ వచ్చు
భక్తియే లేదని పలుక నగునె
దురదృష్టవశమున చెఱకు చప్పుగ నున్న
తీపియేలేదని తేల్చునగునె
అంచితంబునుజెప్పి యాచరింపక యున్న
ధర్మమే లేదన దగునె భువిని
చెప్పుపారలలోన దప్పులుండిననేమి
గుణమున్నను గొనిప గూడుగాని

గీ॥ దూరమూనింప దెలియును సారమెల్ల
పడికి మాతము చేమలు రోతగాని

ఆద్భుతంబగు గుణమిచ్చు వ్యాధులందు! విమల|| 92

సీ|| భజనలకురానట్టి పరమ మూఢాత్ములౌ
పురుషులకును భక్తి కరుణ నిమ్ము
దేశమంతయు శాకి నాశంబుగావించు
వ్యాధుల హరియించి యభయమిమ్ము
ఒకపూట కేనియు నుద్విలో గతిలేక
యల్లాడు పేదల కన్నమిమ్ము
పౌరుషహీనులై పరులిచ్చు ముష్టికి
చేసాచు వారికి డేమ మిమ్ము

గీ|| తండ్రి! శరణన్న భక్త సంతతుల నెపుడు
అతులయాశ్వర్య వైభవోన్నతుల జేసి
పేమ గాపాడు మనకులసోమ! రామ! విమల|| 93

సీ|| తల్లిదండ్రులయందు పిల్లవాఁజ్ఞునుభక్తి
యిక్తులై మెలగుచు నుండుగాక
డేమమీయగ లేని చెనటిచదువుమాని
ఇహపరసౌఖ్యములీయగలిగి
అరయువారలులేక అడుగంటిపోయిన
వేదశాస్త్రముల బ్రవీణులగుచు
నఖిలరోగములకు నాదిమూలముకాన
నాచారములబాసి జ్ఞానులగుచు

గీ|| పెద్దలందున భక్తియు వినయమబ్బి
దేశహితకారులై కీర్తి తేజరిల్లి
నీకుదాసులైయుందురుగాక సతము! విమల|| 94

సీ|| కోకలురాలిన కువలయలోచన
మొఱవినిబోచెనే పుణ్యమూర్తి
సంసారమునుసాకజాలకుండిన విప్రు
నకు శీలనిచ్చెనే పృథకుకీర్తి

అకూరభక్తుని యాత్మీయసఖునిగా
 సలిపెనే తైలోక్యచక్రవర్తి
 దుష్టదైత్యుని కంసుదోర్బలమడగించె
 తృటిలోన నే యరాతిసమవర్తి

గీ॥ మహిత కృష్ణాద్యనేక నామములుగలిగి
 వెలయుధీరుని నిన్ను నేగొలుతు నెపుడు
 నతసురేశ్వర భూప మన్మథసురూపావిమల॥

95

సీ॥ అవని విద్యావంతుడగుటకు ఫలమేమి
 నిన్ను కీర్తించుట నేర్వవలయు
 ధనవంతుడయినచో దానికి ఫలమేమి
 నినుబీతి సేయుట నేర్వవలయు
 నిత్యసుతోషియై నెగడిన ఫలమేమి
 నినుగొల్చి మోదంబు నేర్వవలయు
 లోకంబు మెప్పించుగాకైన ఫలమేమి
 నిన్ను మెప్పించుట నేర్వవలయు

గీ॥ ఎల్లవిషయంబులకు మూలమీవుగాన
 సంతతంబును నీగోష్ఠిసలుపవలయు
 నితరగోష్ఠులునరునకు వృధలు వృధలు॥విమల॥

96

సీ॥ అఖలలోకాధారుడైన శ్రీరాముండు
 నాకురక్షకుండు శ్రీకరముగ
 శ్రీకరుడైనయా క్షీరసాగరశాయి
 నన్నేలుపభువాదు సన్నతముగ
 సన్నతాంగుడైన జలరుహనేత్రుని
 నానోములమగు జ్ఞానమెరిగి
 జ్ఞానదర్శనుడైన వరాసింద్రవద్యుండు
 నాసర్వమనియని భాసురముగ

గీ॥ భాసురంబైన తన్నామభవ్యదీప్తి

ఆద్భుతంబగు గుణమిచ్చు వ్యాధులందు! విమల॥ 92

సీ॥ భజనలకురానట్టి పరమ ఘూఢాత్ములౌ
పురుషులకును భక్తి కరుణ నిమ్ము
దేశమంతయు శాకి నాశంబుగావించు
వ్యాధుల హరించుచి యభయమిమ్ము
ఒకపూటకేనియు నుర్విలో గతిలేక
యల్లాడు పేదల కన్నమిమ్ము
పౌరుషహీనులై పరులిచ్చు ముష్టికి
చేసాచు వారికి ఊమ మిమ్ము

గీ॥ తండ్రి! శరణన్న భక్త సంతతుల నెపుడు
అతులయాశ్వర్య వైభవాన్నతుల జేసి
పేమ గాపాడు మిసకులసోమ! రామ! విమల॥ 93

సీ॥ తల్లిదండ్రులయందు పిల్లవాసునిభక్తి
యక్తులై మెలగుచు నుండగ
ఊమమీయగలేని చెనటిచదువుమాని
ఇహపర సౌఖ్యములీయగలిగి
అరయువారలులేక అడుగంటిపోయిన
వేదశాస్త్రముల బ్రహ్మణులగుచు
నఖిలరోగములకు నాదిమూలముకాన
నాచారములబాసి జ్ఞానులగుచు

గీ॥ పెద్దలందున భక్తియు వినయమబ్బి
దేశహితకారులై కీర్తి తేజరిల్లి
నీకుదాసులైయుందురుగాక సతము! విమల॥ 94

సీ॥ కోకలురాలిన కుపలయలోచన
మొఱవినిబోచెనే పుణ్యమూర్తి
సంసారమునుసాకజాలకుండిన విప్రు
నకు శీలనిచ్చెనే పృథుకీర్తి

అకూరభక్తుని యాత్మీయసఖునిగా
 సలిపెనే తైలోక్యచక్రివర్తి
 దుష్టదైత్యుని కంసుదోర్బలమడగించె
 తృటిలోన నే యరాతిససువర్తి

గీ॥ మహిత కృష్ణాద్యనేక నామములుగలిగి
 వెలయుధీరుని నిన్ను నేగొలుతు నెపుడు
 నతసుదేశ్వర భూప మన్మథసురూపవిమల॥

95

సీ॥ అవని విద్యావంతుడగుటకు ఫలమేమి
 నిన్ను కీర్తించుట నేర్వవలయు
 ధనవంతుడయినచో దానికొక ఫలమేమి
 నినుబ్రీతిసేయుట నేర్వవలయు
 నిత్యసంతోషియై నెగడిన ఫలమేమి
 నినుగొల్చిమోదంబు నేర్వవలయు
 లోకంబు మెప్పించుగాకైన ఫలమేమి
 నిన్ను మెప్పించుట నేర్వవలయు

గీ॥ ఎల్లవిషయంబులకు మూలమీవుగాన
 సంతతంబును నీగోష్ఠిసలుపవలయు
 నితరగోష్ఠులునరునకు వృధలు నృధలు॥

96

సీ॥ అఖిలలోకాధారుడైన శ్రీరాముండు
 నాకురక్షకుండు శ్రీకరముగ
 శ్రీకరుండైనయా క్షీరసాగరశాయి
 నన్నేలుప్రభునగు సన్నతముగ
 సన్నతాంగుడైన జలరుహనేత్రుని
 నానోమునలగుచు జ్ఞానమరిగి
 జ్ఞానదర్శనమైన మానోదీప్తద్యుండు
 నాసర్వమనియని భాసురముగ

గీ॥ భాసురంబైన తన్నామభవ్యదీప్తి

భవమహాధంబునందు జక్కువడియున్న
నాకు వెలుగనియగదు సన్మార్గ మొలుగ విమల॥

97

సీ॥ ఎల్లవారలకును చెల్ల హాసములు
లాచరిణాబద్ధ నదివహింప
చెడుగువృత్తు జొచ్చి నెడదుమా పుల్
శ్రేష్ఠాస్కర బుమచిమొకరింప
దీనినినక్క బూనిపఱచిన
దమతమతపులాత్మలకు చెలియు
నిలలోనబూటక మొక మోయును
చేరి విమల జేరికున్న

గీ॥ న పాపము నొక నానక సద్ధి
నొక కోరిక చేరులమొదలు
దివ్య నిర్మలము మిదేజనుబ్బ
విమలగుణధామ బాకీమణిమ॥

98

సీ॥ మంగళంబగునీకు మస్తిరూపిణి
భావ బగునీకునూదరాంగ
తేమమొప్పును నీరస గా రివాస
కపట దానవ శూర కలుష దూర
విజయ మయ్యెడి నీరస చంద్ర కృష్ణ
మను నవననామ గరుడగమన
సంతోషమగు నీరస సద్భక్త మందార
పురహరాచ్చిత దివ్య చరణ యుగళ

గీ॥ భోగభాగ్యులులగు సరుయోగివద్య
వారిరుహపత్ర లోచన కరమ పురుష
వేదవేద్యమహాభాగ స్వభావ
విమలగుణధామ జానకమణి రా

99

సీ॥ అఖిలాఘ కారణంబ జ్ఞానమారద

అఖిలాఘ దూరుని హరిభజంప
 నతులశోకావహ మజ్ఞానమారదే
 తిన్దమయుడైన హరిభజంప
 నతిభయా వహమైన అజ్ఞానమారదే
 అరిభయంకరుడైన హరిభజంప
 వ్యర్థనరోచితంబ జ్ఞానమారదే
 పురుషోత్తముడైన హరిభజంప

గీ॥ విమలసుజ్ఞాన మబ్బదే వితతయశుని
 హతవిరోధి షడ్వర్గుని హరిభజంప
 భవముధన్యంబుగాదె త్రిపతిభజంప
 విమలగుణధామ జానకీరమణ రామ॥

100

సీ॥ లోకోత్తర చరిత్రలేక పత్నీవృతు
 లనఘటార్యులు సీతిధనులు ఘనులు
 పరమ సాక్ష్యమణిల్ గురుపతివృతలభి
 మానభూషితులును మానవతులు
 శ్రేయోభిలాషు లమాయ కాగ్రేసరు
 లవమార్గదూరులు యువకవరులు
 నంచిత హరికటాక్షౌ మృతాపేక్షను
 నొప్పదురతిభక్తి యుక్తులగుచు

గీ॥ వసుధ జన్మించు టొండెలో పంబుగాక
 వేటుదోష మెటుగని సారమతులు
 పేంద్రకరుణ శుభములుచుచందుగిక
 మట్టిపూడి నివాసులు మహితయశులు॥

సంపూర్ణము.

పా నెం	తపస్
2.	పీఠ
3	మహాత్యము
10	వివంబు
16	ధర్మ
26	మహానీయులు
27	అమ్మోలని
31	మహానీయు
32	పద్మముల్
38	సత్సంగులు
	గలగి
	భేషజము
40	దేవాలయముతో
55	కడకు-----దేటు
67	భానోదయంబు
	యెవని
72	నినుచు
77	బ్రకేశించు
78	కున్నబో
91	నంబుజపుండును
93	అతులదహాశ్వర్య
94	మూలముకాన
95	కోకలురాలిన
97	మహాంధమునందు
98	వ్యభిచారిని
99	నపవాదముల్ వేయువారు

ఒప్పు
పీఠ
మాహాత్యము
వివమును
దర్శ
మహానీయులు
అమ్మోలని
మహానీయు
పద్మముల్
సత్సంగులు
గలగి
భేషజము
దేవాలయములోన
కీడుగు మిగిలిన గేహములకు
భానోదయంబును
యెవరి
ననుచు
బ్రకేశించు
కున్నబో
నంబుజపుండును
నతులితైశ్వర్య
నాదిమూలములొన
-----రాల్చిన
మహాంధమునందు
తుంటరివాడనై
రోడ్లు రోడ్లు విసరువారు

13667